

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 listopada 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił L. M. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

/decyzja – k. 26 plik II akt ZUS/

L. M. w dniu 1 grudnia 2016 r. złożył odwołanie od w/w decyzji z dnia 8 listopada 2016 r. i wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że pracował w:

- (...) S.A. w okresie od dnia 18 czerwca 1975 r. do dnia 27 października 1975 r., oraz od dnia 14 listopada 1977 r. do dnia 3 marca 1980 r.

- Przędzalni (...) w Ł. od dnia 10 marca 1980 r. do dnia 31 lipca 1984 r.

- Zakładach (...) Komendy Wojewódzkiej Policji w Ł. od dnia 29 października 1984 r. do dnia 12 maja 1995 r.

/odwołanie – k. 2-8/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podając te same argumenty co w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 10/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca L. M. urodził się (...)

/bezsporne/

W dniu 21 października 2016 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 – 8 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 8 listopada 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił L. M. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy w wymiarze 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

/decyzja – k. 26 plik II akt ZUS/

L. M. był zatrudniony w (...) S.A. w okresie od dnia 18 czerwca 1975 r. do dnia 27 października 1975 r., oraz od dnia 14 listopada 1977 r. do dnia 3 marca 1980 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montera instalacji przemysłowych, spawacza.

/świadcstwo pracy – k. 10 plik II akt ZUS, protokół – k. 9 akt osobowych z k.32/

Ubezpieczony podczas zatrudnienia w (...) S.A. wykonywał pracę montera instalacji przemysłowych, spawacza. W wykopach było dużo spawania. Spawanie odbywało się także w budynkach, rozprowadzane były instalacje w tych budynkach. Firma ta opierała się głównie na spawaniu. Była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy. Pracownicy, w tym L. M., mieli płacone dodatki za szkodliwe warunki, dostawali mleko.

/zeznania wnioskodawcy z dnia 19 kwietnia 2017 r. – 00:25:47 – 00:28:09 – płyta CD – k. 38, zeznania świadka E. P. z dnia 19 kwietnia 2017 r. – 00:16:56 – 00:22:11 – płyta CD – k. 37-38/

Wnioskodawca zatrudniony był w Przędzalni (...) w Ł. od dnia 10 marca 1980 r. do dnia 31 lipca 1984 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza – monter aparatów i układów hydraulicznych. Wnioskodawca posiada ukończony kurs spawania.

/umowa o pracę - k.13 plik II akt ZUS, wniosek – k.12 plik II akt ZUS, angaże – k.14-18 plik II akt ZUS, pismo w aktach osobowych – k.28, świadectwo pracy w aktach osobowych – k.28/

L. M. pracował w ww., zakładzie jako spawacz. W zakładzie było bardzo dużo pracy. Pracował w pełnym wymiarze czasu pracy. Spawanie było najpierw gazowe, później też elektryczne. W zakładzie były dodatki za szkodliwe warunki pracy.

/zeznania wnioskodawcy z dnia 19 kwietnia 2017 r. – 00:25:47 – 00:28:09 – płyta CD – k. 38, zeznania świadka M. S. z dnia 19 kwietnia 2017 r. – 00:22:11 – 00:25:47 – płyta CD – k. 38/

L. M. był zatrudniony w Zakładach (...) Komendy Wojewódzkiej Policji w Ł. od dnia 29 października 1984 r. do dnia 12 maja 1995 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku monter instalacji sanitarnych – spawacz.

/świadectwo pracy w szczególnych warunkach – k.20 plik II akt ZUS, świadectwo pracy akt osobowych k. 2 – k.30, umowy o pracę k. 8- 10 akt osobowych – k.30, angaże k.12-21 akt osobowych – k.30/

Wnioskodawca podczas pracy w ww. zakładzie pracował przy centralnym. To była praca w pełnym wymiarze czasu pracy, był spawaczem. Spawacze otrzymywali dodatek za szkodliwe warunki pracy. Spawanie było gazowe i elektryczne. Wnioskodawca posiadał uprawnienia na oba rodzaje spawania. Zakład obsługiwał jednostki policji w 4 województwach. Pracy było bardzo dużo.

/zeznania wnioskodawcy z dnia 19 kwietnia 2017 r. – 00:25:47 – 00:28:09 – płyta CD – k. 38, zeznania świadka R. M. z dnia 19 kwietnia 2017 r. – 00:10:03 – 00:13:11 – płyta CD – k. 37, zeznania świadka W. S. z dnia 19 kwietnia 2017 r. – 00:13:11 – 00:16:56 – płyta CD – k. 37/

Obecnie wnioskodawca nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego.

/bezsporne/

Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy w wymiarze 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

/wyliczenia ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów, jak i osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań świadków R. M., W. S., M. S., E. P. oraz zeznań wnioskodawcy L. M.. Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę. Zeznania świadków – osób niezainteresowanych rozstrzygnięciem sprawy na korzyść którejkolwiek ze stron, a jednocześnie pracowników tych samych zakładów w tym samym czasie co wnioskodawca, nie budzą wątpliwości przy ocenie ich wiarygodności, nie są wzajemnie ze sobą ani z treścią załączonych do akt sprawy dokumentów sprzeczne, wzajemnie ze sobą korespondują. W ocenie Sądu zeznania świadków, akta osobowe z Przędzalni (...), Zakładów (...) Komendy Wojewódzkiej Policji oraz (...) S.A., które zawierają świadectwa pracy, świadectwa pracy w szczególnych warunkach, angaże wnioskodawcy oraz różnego rodzaju pisma oraz pośrednio świadectwa pracy w szczególnych warunkach świadków, którzy pracowali wspólnie z ubezpieczonym na tych samych stanowiskach w podobnym okresie czasu potwierdzają jednoznacznie, że ubezpieczony pracował w spornych okresach w szczególnych warunkach, wykazując jednocześnie staż pracy w wymiarze 17 lat, 7 miesięcy i 2 dni w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku Nr 748 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku (art. 196 ustawy) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz,
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu (wg stanu prawnego do dnia 31 grudnia 2012 roku) stanowił, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Od dnia 1 stycznia 2013 roku ust. 2 w/w przepisu uległ zmianie poprzez rezygnację ustawodawcy z warunku rozwiązania stosunku pracy (ustawa z dnia 11 maja 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw – art. 1 – Dz. U. z 2012r., poz. 637)

Zgodnie z art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki: osiągnęli wiek emerytalny wynoszący co najmniej 65 lat (dla mężczyzn), oraz mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat (dla mężczyzn).

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić

(por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok Sądu Najwyższego z 15 listopada 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

Stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe co do: wieku – wnioskodawca ukończył 60 lat w dniu 5 października 2016 roku, braku członkostwa w otwartym funduszu emerytalnym oraz wymaganych na dzień 1 stycznia 1999 roku okresów składkowych i nieskładkowych.

W ocenie Sądu wnioskodawca spełnia również warunek, co do posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Regulacja § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach Sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85 – LEX 14635, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84 – LEX 14625).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z zeznań świadków i z przesłuchania wnioskodawcy oraz przeprowadził dowód z dokumentacji osobowej ze spornego okresu zatrudnienia.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wnioskodawca w okresie zatrudnienia w (...) S.A. w okresie od dnia 18 czerwca 1975 r. do dnia 27 października 1975 r., oraz od dnia 14 listopada 1977 r. do dnia 3 marca 1980 r., Przędzalni (...) w Ł. od dnia 10 marca 1980 r. do dnia 31 lipca 1984 r. oraz w Zakładach (...) Komendy Wojewódzkiej Policji w Ł. od dnia 29 października 1984 r. do dnia 12 maja 1995 r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach polegającą na spawaniu gazowym i elektrycznym.

Analiza zaś treści wykazu A do powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku wskazuje, że przedmiotowe prace są wymienione są w Dziale III poz. 80 oraz Dziale XIV poz. 12 jako prace w szczególnych warunkach.

Podkreślić należy, iż istotnym jest, jakie prace faktycznie w toku swojego zatrudnienia wykonywał skarżący oraz czy prace te są wymienione w cytowanym wyżej rozporządzeniu z dnia 7 lutego 1983 roku, gdyż właśnie to rozporządzenie jest aktem prawnym, w oparciu o który należy orzekać, czy dana praca była pracą w warunkach szczególnych. Sama natomiast nazwa stanowiska nie może dyskwalifikować faktycznie wykonywanych prac w spornym okresie zatrudnienia.

Z zeznań świadków, którzy byli zatrudnieni w ww. zakładach wraz z wnioskodawcą jasno wynika, iż L. M. faktycznie wykonywał pracę spawacza we wszystkich zakładach. Wnioski takie można wyciągnąć chociażby z faktu, iż świadkowie nie znali się – pracowali w różnych zakładach, a każdy z nich zgodnie zeznał o pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w danym zakładzie, potwierdzając jego faktycznie wykonywaną pracę - spawacza. Podkreślić także należy fakt, iż wnioskodawca posiadał uprawnienia spawacza zarówno gazowego jak i elektrycznego.

W związku z powyższym, stwierdzić należy, że ubezpieczony wykazał, iż stale, a więc w sposób ciągły w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy świadczył pracę w okresie nieuznanym przez organ rentowy tj. w okresach od od dnia 18 czerwca 1975 r. do dnia 27 października 1975 r., oraz od dnia 14 listopada 1977 r. do dnia 3 marca 1980 r., od dnia 10 marca 1980 r. do dnia 31 lipca 1984 r. oraz od dnia 29 października 1984 r. do dnia 12 maja 1995 r., wymienioną w Dziale XIV poz. 12 oraz w Dziale III poz. 80 cytowanego wykazu A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku.

Pomocnicze znaczenie w tym zakresie stanowi wykaz zawarty w załączniku nr 1 do Zarządzenia Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 roku w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz. Urz. MG z 1985 roku Nr 1, poz. 1), w którym w dziale III wymieniono pod poz. 80 pkt 1 stanowisko oczyszczacza mechanicznego, zaś w pkt 4 śrutowacza, natomiast w dziale XIV pod poz. 12 pkt 8 wymieniono stanowisko spawacza - jako prace wykonywane w szczególnych warunkach.

Reasumując Sąd przyjął, iż wnioskodawca posiada okres zatrudnienia w warunkach szczególnych w wymiarze 17 lat, 7 miesięcy i 2 dni oraz spełnia pozostałe przesłanki do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu.

A.L.